

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.554/2023/6/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Németh és Palatics Ügyvédi Iroda, 1054 Budapest, Szemere utca 23. IV/1., ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd

Az alperes:

Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., 1133 Budapest, Pozsonyi út 56.

Az alperes képviselője:

Pete és Kiss Ügyvédi Iroda, 1054 Budapest, Szabadság tér 7., Bank Center Irodaház City torony VI. emelet, ügyintéző: dr. Tóth-Maros Ildikó ügyvéd

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 28.P.21.969/2023/10.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és kötelezi az alperest az elsőfokú ítélet rendelkező részében megjelölt szerződés oldalain szereplő aláírásképek felismerhetetlenné tételére is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 160.000 (százhatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki felperes részére elektronikus úton, a e-mail cím1 e-mail címre történő megküldéssel az alábbi közérdekű adatot:

A Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zártkörűen működő Részvénytársaság szerződéslistájában megjelenő: „Szerződés tárgya (i) A Zugló-Városházponton Ingatlanfejlesztő Kft. tulajdonában álló Budapest XIV. kerület 31267/142, 31267/143, 31267/144, 31267/145, 31267/146, 31267/147, 31267/148, 31267/149, 31267/150 és 31267/140 helyrajzi számú ingatlanokon megvalósuló iroda és kiegészítő funkciójú épületek, valamint azok rendeltetésszerű használatához szükséges kapcsoló ingóságok tulajdonjogának a Magyar Állam részére történő megszerzése (2 db CD melléklet), Szerződő fél 1302755-Zugló-Városházponton Ingatlanfejlesztő Korlátolt Felelősségű Társaság, 1-Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zártkörűen működő Részvénytársaság, Szerződés dátuma 2023.04.06., Szerződés értéke 244 000 000 000 HU” tárgyhoz kapcsolódó szerződést, az alábbi pontok felismerhetetlenné tételével:

ELŐZMÉNYEK G pont

1.1.pont 13. oldal 2. fogalom

4.12 pont

6.3 o) és p) pontok

13.10 pont kapcsolatartók neve és elérhetőségi adatai

13.14 pont

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 220.000 forint perköltséget.

Megállapította, hogy az eljárás illetékmentes.

[2] Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a felperes közérdekű adat kiadása iránti kérelme alapján azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes jogszerűen tagadta-e meg az adatok kiadását függetlenül attól, hogy az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (Ogytv.) 98. § (1) bekezdése alapján egyébként köteles lenne felvilágosítást adni minden országgyűlési képviselőnek, így a felperesnek is.

[3] Ismertette az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1) bekezdésében és 27. § (5) bekezdésében írt szabályokat, rögzítve, hogy az alperes állítása szerint a jövőben megkötendő adásvételi szerződés megkötésére vonatkozó döntés vonatkozásában az adatigényléssel érintett előszerződés döntés-előkészítő iratnak minősül. Ezzel szemben azt állapította meg, hogy egy előszerződés alapján a végleges szerződés megkötése a Ptk. 6:73. §-a értelmében a felek törvényi kötelezettsége, ez alól kivételesen – rajtuk kívülálló okok beállta esetén – mentesülhetnek. Szerződésszegésük esetén a bíróság létrehozhatja a szerződést. Előszerződés alapján tehát nem a felek döntése a szerződés megkötésének kérdése, döntésük arra korlátozódik, hogy megállapítsák a végleges szerződés megkötése feltételeinek beálltát. Így a végleges adásvételi szerződés nem minősül döntésnek, csupán a már megkötött előszerződés következményének, ezért az előszerződés nem tekinthető döntés-előkészítő iratnak.

[4] A továbbiakban az Infotv. 27. § (2) bekezdés b) pontjának szabályozásához kapcsolódóan a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény (Vbt.) 2. § (10) bekezdésében, a 7. § (1) bekezdés 8. pontjában, a 3. § 38. pontjában és a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 74. §-ában foglaltakat ismertette.

[5] Kifejtette, hogy az alperes állítása szerint a Vbt. 2. § (10) bekezdése alkalmazására (a közérdekű adat kiadásának megtagadására) az adott okot, hogy az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottságának 17/2023. (III. 31.) számú határozata a beszerzést a 492/2015. (XII. 30.) Korm.rendeletre tekintettel mentesítette a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (Kbt.) hatálya alól.

[6] A minősített beszerzések Országgyűlés általi mentesítésének kezdeményezésére vonatkozó feltételekről és eljárásról, valamint az ilyen beszerzések megvalósításakor az ajánlatkérő által érvényesítendő követelményekről szóló 492/2015. (XII. 30.) Korm.rendelet alkalmazási körét szabályozó 1. § (1) bekezdése alapján rögzítette, hogy a Kormányrendelet a minősített beszerzésekre vonatkozik. Akkor indokolt a minősített beszerzés, ha a Kbt. 9. § (1) bekezdés b) pontja szerinti minősített adatot, illetve alapvető biztonsági érdeket érintő, vagy

különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzés esetében a közbeszerzési szabályok alkalmazása olyan információk átadására kötelezi Magyarországot, melyek felfedése ellentétes az állam biztonságához fűződő alapvető érdekeivel. A Kormányrendelet alapján a minősített beszerzés indoka a minősített, vagy nemzetbiztonsági szempontból védelemre érdemes adat megléte. A minősített beszerzési minősítés jogi hatása a beszerzés kivétele a közbeszerzési törvény hatálya alól, azonban a jogszabály egyéb joghatást, így az összes keletkezett adat hozzáférhetőségének korlátozását nem kapcsolja hozzá. Az alperesi értelmezés az okozatiság oda-vissza fordítását jelentené, azt, hogy mivel a beszerzés minősítését egyes adatok védelemre szorulása indokolja, ezért a minősítés megtörténte az egyéb, védelemre nem szoruló adat hozzáféréseinek korlátozását is eredményezné, ami nem fér össze a józan ész követelményével, így sérti az Alaptörvény 28. cikkében lefektetett jogértelmezési elveket.

[7] Ezért nem fogadta el az alperes azon érvelését, miszerint az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottságának 17/2023. (III. 31.) számú határozata – mely a beszerzést a 492/2015. (XII. 30.) Korm.rendeletre tekintettel mentesítette a Kbt. hatálya alól – önmagában az alperest a közérdekű adatok kiadásának kötelezettsége alól is mentesíti.

[8] Tekintettel azonban arra, hogy a beszerzés minősítésének okai a Vbt. 2. § (10) bekezdésén alapuló nyilvánosságkorlátozásra is alapot adhatna, vizsgálta azt, hogy melyek voltak azon okok, amelyek a beszerzés minősítését indokolhatták és ezen okok a felperes által kiadni kért előszerződés egésze, vagy egyes részei vonatkozásában indokolhatják-e a Vbt. 2. § (10) bekezdésének alkalmazását.

[9] E körben rögzítette, hogy a beszerzés minősítése, egyúttal az adatvédelem szükségessége a beszerzéssel érintett ingatlanok jövőbeli funkciójához kapcsolódik, amely során védelemre szoruló adatok keletkezhetnek, illetőleg az adatok kezelésének körülményei is ilyen jellegűnek minősülhetnek. Ez lényegében az ingatlanban jövőben működő szerv intézményvédelmét és a kialakítandó objektum objektumvédelmét jelenti. Ebbe a körbe tartozhat a beszerzés kiválasztási szempontjai mellett a beszerzésre kerülő ingatlanoknak az ingatlan-nyilvántartásban nem feltüntetett műszaki paraméterei, amelyek objektumvédelmi szempontból esetleg relevanciával bírhatnak. Ezek vonatkozásában indokolt lehet az adat megismeréséhez való jog korlátozása. A mellékletek listája is érintőlegesen az objektumvédelem körébe tartozik, mivel a listán szereplő, vagy onnan hiányzó címek alapján is az objektumvédelemmel kapcsolatos következtetések vonhatóak le.

[10] Arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem tartoznak az intézmény- és objektumvédelem körébe a beszerzés feltételei, így a felek lényeges jogaira, kötelezettségeire, különösen a vételarra, annak meghatározására vonatkozó adatok, mivel ezek a jövőben kialakítandó funkciók, az ezek során kezelt adatok biztonsága szempontjából közömbösek. A szerződő felek részéről kapcsolattartásra kijelölt munkavállalók és elérhetőségi adataik személyes adatok, amelyek nem minősülnek közérdekből nyilvános adatoknak, ezért ezek vonatkozásában nem tartotta indokoltnak a közérdekű adat kiadását.

[11] Mindezek alapján a beszerzésre kerülő ingatlan közhiteles ingatlan-nyilvántartási adatokból ki nem nyerhető paraméterei, a mellékletek listája és az alperes, valamint a vele szerződő fél kapcsolattartó munkavállalóinak neve és elérhetősége kivételével valamennyi egyéb adat kiadására kötelezte az alperest az Infotv. 26. §-a alapján. Ezt meghaladóan a keresetet a ki nem adható adatok vonatkozásában elutasította.

[12] A pereszes alperest a Pp. 83. §-a alapján kötelezte a felperes által felszámított 220.000 forint perköltség megfizetésére.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a szerződés kiadására csak további adatok felismerhetetlenné tételével kerüljön sor, harmadlagosan pedig az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.

[14] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet nem felel meg a Pp. 279. § (1) bekezdésének és a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének. Az elsőfokú eljárás során tényállítást tett arra vonatkozóan, hogy a szerződés adatait nem kellett volna közzé tennie, azok adminisztrációs hiba miatt jelentek meg a szerződéskeresőben, annak közzétételére az Infotv. 1. mellékletének III.4. pontja alapján nem volt köteles. Ha a szerződés adatai nem nyilvánosak, úgy a szerződés tartalmára vonatkozó megismerési igény nem is merülhet fel, ebből következően szükségtelen külön kiemelni a közérdekből nyilvános adatok köréből. Tévedése nem járhat azzal a következménnyel, hogy a 492/2015. (XII. 30.) Korm.rendelet szerint az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottsága által minősített beszerzés során kötött szerződést nyilvánosságra kelljen hozni. Az adminisztrációs hibára vonatkozó előadása releváns tényállításnak tekinthető, azonban az ítélet indokolása ezt nem rögzíti, így a helytelenül rögzített tényállásból téves következtetés levonására került sor.

[15] Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a 492/2015. (XII. 30.) Korm.rendelet szerinti mentesítés ne adhatna okot arra, hogy a Vbt. 2. § (10) bekezdése alapján az adat kiadása iránti igény megtagadására kerüljön sor. Ha a szerződés tartalma szerint helye van ezen jogszabályhely szerinti korlátozásnak, úgy a bíróság tévesen vonta le azt a következtetést, hogy a Kbt. alóli mentesítés nem áll szoros kapcsolatban az adatok kiadásának megtagadhatóságával, ugyanis a Kormányrendelet szerinti mentesítés vizsgálata során éppen azokat a szempontokat vizsgálja az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottsága, amelyek okot adnak a Vbt. 2. § (10) bekezdésének az alkalmazására.

[16] Hivatkozott az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (EUMSZ) 346. cikke (1) bekezdés a) pontjára, mely szerint egyik tagállam sem köteles olyan információt szolgáltatni,

amelynek közlését ellentétesnek tartja alapvető biztonsági érdekeivel. A Kbt. miniszteri indokolása szerint a 9. § (1) bekezdése az EUMSZ 346. cikke szerinti eseteket szabályozza, ebből okszerűen vonható le az a következtetés, hogy ha a Kbt. 9 § (1) bekezdése szerinti mentesítés feltételei fennállnak, úgy az EUMSZ 346. cikk (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek fennállnak.

[17] Hivatkozott arra, hogy a szerződés vonatkozásában nincs lehetőség arra, hogy akár az alperes, akár a bíróság mérlegelje, hogy a szerződés valamely része – vagy akár egésze – tartalmaz-e olyan konkrét adatot, amelyek felfedése ellentétes az állam biztonságához fűződő alapvető érdekeivel, ugyanis az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottságának 17/2023. (III. 31.) számú határozatából következően az egész beszerzés vonatkozásában fennállnak a 492/2015. (XII. 30.) Korm.rendelet 1. § (1) bekezdésében foglalt feltételek.

[18] Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság nem osztja azon álláspontját, miszerint a kereset elutasításának van helye, arra hivatkozott, hogy az ítélet csak részben felel meg az anyagi és eljárási jogszabályoknak, ezért a részbeni megváltoztatása indokolt.

[19] Az elsőfokú ítélet túlterjeszkedett a kereseten tekintettel arra, hogy az indokolásban a bíróság olyan ténymegállapításokat tett, amelyre a peres felek egyike sem hivatkozott, így egyik fél sem állította, hogy az alperes közintézmény lenne. Ennek azért van jelentősége, mert az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes az Ogytv. 98. § (1) bekezdése alapján köteles lenne felvilágosítást adni minden országgyűlési képviselőnek, így a felperesnek is. Ugyanakkor a felperes ilyen jogállítást kereseti kérelmében nem tett, erre igényt nem alapított. Utalt a BH 2002.6.235. számon közzétett eseti döntésben foglaltakra, mely szerint az indokolás az ítélet elválaszthatatlan része, így a felek közötti jogviszony minősítése utóbb vitássá nem tehető. Miután nem közintézmény az alperes, rá az Ogytv. 98. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség nem vonatkozik, ezért kérte az elsőfokú ítélet indokolásának [2] bekezdését megváltoztatni akként, hogy mellőzésre kerüljön az alperes közintézményi minősítése és helyette az kerüljön megállapításra, hogy az Infotv. szerinti közfeladatot ellátó személynek minősül.

[20] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a nemzetbiztonsági érdek miatt védendő – nem kiadható – adatok körét. E körben az elsőfokú bíróság elmulasztotta teljesíteni a Pp. 237. § (1)-(3) bekezdése szerinti kötelezettségét. Az első fokon eljáró bíróságnak tájékoztatnia kellett volna arról, hogy tételesen vizsgálni kívánja azt, hogy mely konkrét adatok vonatkozásában állapítható meg a Vbt. 2. § (10) bekezdése szerinti korlátozás indokoltsága és lehetőséget kellett volna biztosítani arra, hogy nyilatkozzon az alperes arról, hogy ő maga mely adatot tekinti ilyennek, melyek a beszerzés minősítését indokolhatták. Az eljárásban elmaradt a bizonyítási teherrel összefüggő kötelező előzetes tájékoztatás, így nem volt lehetősége, hogy a korlátozható adatok köréről nyilatkozatot tegyen.

[21] Fenntartotta azon hivatkozását, hogy a szerződés vonatkozásában fennállnak az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdésében meghatározott feltételek. Nem vitatta, hogy a beszerzésre vonatkozó döntés megszületett, sor került az előszerződés megkötésére, és az alapján szerződéskötési kötelezettsége keletkezett, azonban az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte, hogy az előszerződés valóban döntést készít-e elő. Az alperesi korlátozás indoka az Infotv. 27. § (6) bekezdésével összhangban az volt, hogy a végleges szerződés megkötésével az alperes törvényes működési rendje, vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen, külső befolyástól mentes ellátása ne kerüljön veszélybe. A végleges szerződés megkötése döntésnek tekinthető, a Ptk.-ban rögzített feltételek szerint megtagadhatja a szerződés megkötését, vagy megköti a végleges szerződést, figyelemmel a Ptk. 6:73. § (3) bekezdésében írtakra. A szerződéskötés megtagadása a feltételek bekövetkezése esetén opcionális, tehát döntés kérdése. Amennyiben a szerződés valamennyi adatát nyilvánosságra kellene hoznia, úgy megnő a kockázata annak, hogy a szerződésben nem részes felek közrehatása miatt valamelyik fél kénytelen lenne a szerződéskötést megtagadni. A fellebbezésében megjelölt szerződésrészek felismerhetetlenné tételével biztosítható az, hogy a végleges szerződés megkötésére, vagy megtagadására vonatkozó döntés meghozatalára illetéktelen, külső befolyástól mentesen kerülhessen sor.

[22] A szerződés kiadásával veszélybe kerülne, hogy a szerződésben rögzített feltételek szerint az adásvételi szerződés megkötésére illetéktelen, külső befolyástól mentesen kerülhessen sor, mert a szerződés számos ponton rögzít olyan feltételt és vállalást a felek részéről, amelyek nyilvánosságra kerülése megnehezítené – adott esetben ellehetetlenítené – a vállalat teljesítését, vagy olyan spekulációra adna alapot, amely a végleges adásvételi szerződés teljesítését – elsősorban anyagilag – terhesebbé tenné. A szerződéskötés időpontjában valószínűsített lehetséges üzleti kockázatok mértékét és körét jelentősen növelné a szerződés tartalmának harmadik személy általi megismerése, ezért nem lenne kizárható, hogy a végleges szerződés megkötése és a megkötéssel elérni kívánt cél azért lehetetlenülne el, mert egyéb személyek közrehatása miatt a célkitűzések meghiúsulhatók válnak.

[23] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy az ellenkérelmében hivatkozott személyes adatok kitakarására miért nem került sor. Az aláíró személyek aláírása, kézjegye nem minősül közérdekű adatnak. Az elsőfokú ítélet az Infotv. 3. § 2. pontját és 5. pontját, valamint a Pp. 346. § (5) bekezdését sérti.

[24] A Pp. 81. §-a alapján 45.000 forint + áfa összegben kérte megállapítani az ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján.

[25] Hatályon kívül helyezés iránti kérelmét arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, és a bizonyítási eljárást nem megfelelően folytatta le, mindez az elsőfokú eljárás lényeges szabályai megsértésének minősül, amely az ügy érdemére is kihatott.

[26] Fellebbezési ellenkérelmében az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta és az alperes perköltségben való marasztalását.

[27] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolása tartalmazza a felek kérelmét, nyilatkozatát és a jogi indokolása is rögzíti mindazokat a körülményeket, amelyeket az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett. Az alperes adminisztratív hibára történő hivatkozása és az általános közzétételi listán történő kötelező közzététel hiánya a per elbírálásakor semmilyen módon nem irányadó, az ítéletnek ez irányú nyilatkozatot nem kellett rögzíteni, az nem sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését és a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését.

[28] Az elsőfokú bíróság helytállóan határozott úgy, hogy a beszerzésnek a kötelező közbeszerzési eljárás hatálya alóli mentesítése nem jelenti egyúttal azt, hogy a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok nyilvánossága is korlátozásra kerülne. A Vbt. 2. § (10) bekezdése csak lehetőséget ad arra, hogy az adat megismerését az ajánlatkérő nemzetbiztonsági, vagy honvédelmi érdekből, az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével korlátozhassa.

[29] Felhívta a figyelmet arra, miszerint az Infotv. 27. § (2) bekezdés b) pontjához hivatkozott Kbt. 9. § (1) bekezdése és a Vbt. 2. § (10) bekezdése nem határozza meg az Infotv. 27. § (2) bekezdése által megkövetelt adatfajtákat, ami szükséges lenne a nyilvánosság korlátozásának törvényi fennállásához, hanem éppen a felperes által hivatkozott közérdek teszt elvégzésének követelményét írják elő. Ebből következően az alperes nem jelölt meg olyan törvényhelyet, amely az adatfajták meghatározásával nemzetbiztonsági érdekből korlátozná a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok nyilvánosságát, ahogy teszi azt az alperes által felhívott BH 2022.7.181. számon közzétett precedens képes eseti döntésben alkalmazott, a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. CXII. törvény 7/I. § (1), (2) és (3) bekezdése. Az alperes által hivatkozott EUMSZ 346. cikk (1) bekezdés a) pontja, illetve a minősített beszerzések országgyűlés általi mentesítésének kezdeményezésére vonatkozó feltételekről és eljárásról, valamint az ilyen beszerzések megvalósításakor az ajánlatkérő által érvényesítendő követelményekről szóló 492/2015. (XII. 30.) Korm.rendelet sem az Infotv. szabályainak megfelelő kivétel, így érdemi vizsgálatukra az alperesi hivatkozás keretein belül nincs lehetőség.

[30] Az elsőfokú ítélet nem terjeszkedett túl a kereseten, a per tárgyát nem képezte az Ogytv. 98. § (1) bekezdése szerinti betekintési jog megtagadása, erről érdemi döntést a bíróság nem hozott, így a sérelmezett mondatok nem eredményeznek res iudicata-t.

[31] Az alperes nem a bizonyítási teher ismeretének hiánya miatt, hanem téves jogértelmezése következtében feltételezte azt, hogy a Kbt. hatálya alóli mentesítés egyúttal a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerésének korlátozását is biztosítja a

nemzetbiztonsági érdekre hivatkozva, figyelmen kívül hagyva ráadásul az adatelv szerinti elbírálás gyakorlatát is. A perfelvételi nyilatkozata nem volt hiányos és ellentmondásos, következetesen ragaszkodott téves jogértelmezéséhez és többszöri felhívás ellenére sem jelölte meg egyesével a korlátozni kívánt adatokat.

[32] Téves az az alperesi érvelés, hogy a megkötött előszerződés nyilvánossága az Infotv. 27. § (6) bekezdésére tekintettel korlátozható lenne, hiszen az előszerződésre vonatkozó szabályok értelmében az alperesnek csupán szűk körben és önhibáján kívüli okból van lehetősége a megkötött előszerződéstől eltérni. Az alperesi megtagadás tényszerű, az adatelvre tekintettel az egyes adatok vonatkozásában fennálló korlátozhatóság kapcsán indokolást nem tartalmaz, így ez okból is jogsértő. Nem derül ki, hogy a kiadni kért adatok nyilvánossága miként érintené az előszerződés erejéig már elköteleződött és ebből fakadóan csak szűk mozgástérrel rendelkező alperes illetéktelen, befolyástól mentes törvényes működését.

[33] Megítélése szerint az Infotv. 26. § (2) bekezdésében foglaltakból következően az alperes részéről eljáró aláírók kézjegye közérdekből nyilvános adatnak minősül.

[34] Az alperes fellebbezése döntő részben nem alapos.

[35] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét.

[36] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, illetőleg a Pp. 381. §-ában szabályozott, az elsőfokú határozat mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, e körben a fellebbező alperes hivatkozása nem bizonyult alaposnak, a másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben – annak helyes indokai szerint – helybenhagyta.

[37] A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú ítélet helytállóan állapította meg a tényállást, eltérő jogi következtetések levonására nem látott lehetőséget. Annak elmaradása, hogy az elsőfokú ítélet indokolásában nem szerepel az alperes azon adminisztrációs hibára vonatkozó előadása, miszerint a tárgybeli előszerződés adatainak közzétételére tévesen, adminisztrációs hiba okán került sor a szerződéskeresőben, nem tekinthető olyan releváns tényállitásnak, amely okán téves következtetés levonására került sor az elsőfokú bíróság részéről. E körben a fellebbezési ellenkérelem helyesen hivatkozott arra, miszerint az, hogy az Infotv. 37. § (1) bekezdésével szabályozott, az 1. számú melléklet szerinti általános közzétételi listában meghatározott adatokat a közfeladatot ellátó szervek közzéteszik, nem érinti az egyéb közérdekű adatok, vagy közérdekből nyilvános adatok megismerhetőségét. A

proaktív közzétételi kötelezettség mellett a közzétételre kötelezett szerv az egyéni adatigényléseket is köteles teljesíteni a törvényi feltételek megléte esetén, figyelemmel az Infotv. 26. § (1) bekezdésében írtakra. Az adminisztrációs hibára vonatkozó alperesi előadás egyoldalú tényállítás volt, az bizonyítást nem nyert, ugyanakkor a fellebbezés álláspontjával szemben nem az alperes „tévedése” járt azzal a következménnyel, hogy a 492/2015. (XII. 30.) Korm. rendelet szerint az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottsága által minősített beszerzés során megkötött előszerződést nyilvánosságra kell hozni. Ekként az alperes állítása a per eldöntése szempontjából jelentőséggel nem bírt, az elsőfokú ítélet nem sértette a Pp. 279. § (1) bekezdését és a Pp. 346. § (4), (5) bekezdéseit, tekintettel arra, hogy a fentiek okán a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének szabályai alapján az alperesi hivatkozást rögzítenie kötelezően nem kellett.

[38] Azzal, hogy az elsőfokú ítélet a [12] pontjában azt a megállapítást tette, miszerint az alperes az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (Ogytv.) 98. § (1) bekezdése alapján egyébként köteles lenne felvilágosítást adni minden országgyűlési képviselőnek, így a felperesnek is, a kereseti kérelmen nem terjeszkedett túl.

[39] Nem sértette az elsőfokú bíróság a Pp. 237. § (1)-(3) bekezdésének szabályait sem. A szükséges bizonyítási eljárás megfelelően lefolytatásra került. A perben az alperesnek lehetősége volt arra, hogy ellenkérelmében megjelölje a tárgybeli szerződés azon pontjait, melyeket a Vbt. 2. § (10) bekezdése alapján korlátozható adatoknak talál.

[40] A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (Kbt.) 9. § (1) bekezdése szerint e törvényt nem kell alkalmazni.

a) A külön törvényben meghatározott védelmi és biztonsági tárgyú beszerzésekre azzal, hogy e beszerzésekre a külön törvényben meghatározott szabályok alkalmazandók, valamint, ha a beszerzés a külön törvény alkalmazása alól is kivételt képez és a b) pont ba) alpontjának megfelelő kivételi esetben az Országgyűlés illetékes bizottsága külön jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő kezdeményezés alapján hozott előzetes döntésében, a külön törvény alkalmazása alól felmentést adott,

b) az a) pont alá nem tartozó

ba) azon beszerzésekre, amelyek esetében a közbeszerzési szabályok alkalmazása olyan információk átadására kötelezi Magyarországot, amelyek felfedése ellentétes az állam biztonságához fűződő alapvető érdekeivel,

bb) olyan beszerzésekre, amelyek esetében Magyarország alapvető biztonsági érdekei a minősített adatok védelme, vagy a szükséges különleges biztonsági intézkedések a közbeszerzési eljárás alóli mentesüléshez képest kisebb beavatkozással járó intézkedésekkel nem garantálhatóak,

és amelyek megrendelésére az Országgyűlés illetékes bizottsága jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő kezdeményezés alapján hozott előzetes döntésében e törvény alkalmazása alól felmentést adott.

[41] Közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettsége alóli mentesítés Magyarország alapvető biztonsági érdekeire hivatkozással engedélyezhető, nem volt vitatott – és ezt a zártan csatolt okiratok is alátámasztották – hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal szakmai állásfoglalása alapján az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottsága a beszerzést mentesítette a Kbt. hatálya alól, ekként a minősített beszerzés eredményeként megkötött előszerződésre a Kbt. nem alkalmazható.

[42] Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a 492/2015. (XII. 30.) Korm.rendelet alapján a minősített beszerzés indoka a minősített, vagy nemzetbiztonsági szempontból védelemre érdemes adat megléte, a minősített beszerzési minősítés jogi hatása a beszerzés kivétele a közbeszerzési törvény hatálya alól, ami azonban egyéb joghatást, így az összes keletkezett adat hozzáférhetőségének korlátozását nem eredményezi.

[43] A védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény (Vbt.) 7. § (1) bekezdésének 8. pontja szerint a törvényt nem kell alkalmazni meglévő építmény, vagy egyéb ingatlan vételére, illetve az arra vonatkozó egyéb jog megszerzésére. A 2. § (10) bekezdése értelmében az e törvény hatálya alá tartozó, valamint a 7. § (1) bekezdése szerinti beszerzésekkel összefüggésben kezelt közérdekű adat, valamint közérdekből nyilvános adat megismerését az ajánlatkérő nemzetbiztonsági, vagy honvédelmi érdekből – az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével – legfeljebb az adat keletkezésétől számított 10 éves időtartamig korlátozhatja.

[44] Tekintettel tehát arra, hogy nem volt olyan, az Infotv. 27. § (2) bekezdése által megkövetelt törvényi korlát, ami a megtagadás alapjaként szolgálhatna, az elsőfokú bíróság helytállóan végezte el az érdekmérlegelést és döntött ennek eredményeként arról, hogy teljesíteni, vagy megtagadni szükséges-e az adatigénylést. Az adatigénylés tehát nem minősített adat megismerésére irányult, ugyanakkor alapvető biztonsági érdeket érintő beszerzés képezte annak a tárgyát, ami nemzetbiztonsági szempontból védelemre érdemes adat meglétét tételezi fel.

[45] Függetlenül attól, hogy akár adminisztrációs hiba okán, akár felelős döntés eredményeként, de közzétételre kerültek a szerződés lényeges adatai, ezért ezen tényre is figyelemmel, az érdekmérlegelési szempontrendszer alapján a bíróságnak el kellett végeznie a szükségesség-arányosság tesztet. E körben a másodfokú bíróság megítélése szerint – miután tehát az előszerződés tárgyát képező ingatlanok helyrajzi számai már nyilvánosságra kerültek – helytálló volt az első fokon eljáró bíróság azon következtetése, mely szerint az ingatlanok ingatlannyilvántartásból meg nem ismerhető, jövőbeli funkciójához kapcsolható adatok védelme lehet indokolt és szükséges a szerződés tárgyát képező ingatlanokon majdan működő intézmények, az ott kialakítandó objektumok védelmének biztosítása érdekében. Az elsőfokú bíróság mérlegelése e körben egybevágott azoknak a szempontoknak az értékelésével, amelyek az Alkotmányvédelmi Hivatal állásfoglalásában szerepelnek, a Kbt. hatálya alóli mentesítés kapcsán. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal, hogy az adásvételi előszerződéshez kapcsolódó további feltételek közömbösek az objektumvédelem szempontjából, ezek tekintetében indokolt az információs szabadság biztosítása.

[46] A másodfokú bíróság megítélése szerint az alperes fellebbezésében kitakarni kért további szerződéses pontok tartalma sem tekintendő olyan tartalomnak, amely a fentiekben ismertetett szempontok alapján indokolná a titokban maradáshoz való érdeket, megjegyezve azt, hogy ellenkérelmében az alperes a 13.14. pontban írtak kitakarását nem kérte. Ezt utólag a fellebbezésében már nem kérelmezheti.

[47] Egyetértett a másodfokú bíróság az első fokon eljáró bíróság azon álláspontjával is, miszerint az előszerződés nem értelmezhető az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdése szerinti döntés-előkészítő adatként, az ezzel kapcsolatosan írt indokokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

[48] Ugyanakkor a bíróság minden esetben köteles az Infotv. keretei között a személyes adatok védelmét biztosítani, az aláírók kézjegye, aláírásképe személyes adatnak minősül, ezért e körben a kitakarás iránti kérelem alapos volt.

[49] A másodfokú bíróság a perköltségviselés kérdésében a Pp. 83. §-a szerint határozott. A döntő részben alaptalanul fellebbező alperest kötelezte a felperes által felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján járó perköltség megfizetésére. A csatolt megbízási szerződésben foglaltak alapján a fellebbezés elkészítésére 3 munkaórát számolva 30.000 forint összegben, míg a 2 óra tárgyalási jelenlét 2 x 35.000 forint összegű munkadíjat indokolt.

[50] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

Budapest, 2023. november 28.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró